

I.

Isten jóvoltáról, kegyelmének kiadásáról from immár közel 90 évesen emlékezésem sorait. Nem vezettem naplót: nem biztosak az időpontok. Soha nem akartam a múltra építeni. Egyedül Isten tetteit figyeltem a szinte elreppenő évtizedek során.

Apám vándorórásként járta a nagyvilágot. Anyánk nehéz körülmények között nevelt fel bennünket: három leányt és két fiút. 1899-1910 között születtünk. Ma már mind a négy testvérem átkerült a „túlso” partra.

Engem itt hagyott még, hogy néhány igen fontos dologra elsegítsen. Mária 83, Judit 87, Annus 82, Lajos 82 évesen távozott, mindnyáján Krisztusban. Csanád megyéből kerültünk, a mai Tatabányára az évszázad elején.

1923-ban Annus nővéremet követve, a népesedésbe lendülő baptista gyülekezetbe járogatunk és 1924 pünkösdjén 16 fehérruhás között mi is ott voltunk, akiket Pannonhalmi testvér, az újpesti prédikátor bementített.

Bementkezése után Annus nővérem közel került a halálhoz: has és fejtífusz által. Óriási fájdalmak gyötörték. Judit nővérem férje Belgiumban dolgozott, aki hallani sem akart Krisztusról. Judit nővérem is kitartott, sőt hősiiesen harcolt a baloldali eszményekért. Most azonban húgának életéről volt szó és látva a nagy szeretetet, amivel a hívő testvérek Annus nővéremet körülvették, ő is elfogadta. 1925-ben Annus nővérem annyira felgyógyult, hogy a bakonycsernyei Kalincsák Mihály felesége lett.

1926 tavaszán Mihók Imre és felesége meghozta az Egyesült Államokból, Detroitból az új pünkösdsők hírét. Kalincsák sógor édesanyja testvére volt Mihók Imrének.

Hazalátogatott, hogy személyesen győződjék meg az ott történetekről. Az Úrnak olyan ereje és műve kísérte Mihókék működését, hogy elhozta Tatabányára is ennek a jóhírét. Nagyon megragadó volt számomra.

Pünkösdkor én is elutaztam Bakonycsernyére. Megragadó eseményeket láthattam és élhettem meg. Mihókék annakidején itthagytott öreg házában volt a találkozóznk. Mihók testvérek külön-külön foglalkoztak egyes személyekkel... Könnyes szemmel jöttek ki tőlük az emberek.

Émlékek
Klement István
testvéreinknek

Végül én is sorra kerültem. Csendesen nyugodtan imádkoztak értem. Alig mondtak ki néhány szót felettem, Isten hatalmas ereje földre sújtott. Ilyet eddig még soha nem éltem át. Ennek az erőnek igen kellemes illata volt: szinte illat és íz együtt. Kétféle erő találkozása: a bűnös testté a Szent Szellemmel.

Estére átgyalogoltunk Cseténybe, ahol a kicsinyke baptista gyülekezeti terembe zsúfolódtunk bele. Ott olyan hangos imádkozásba kezdett az ilyesmit soha át nem élt hívő nép, hogy mindnyájunkat átjárt az erő. Soha nem hallott nyelveken imádták Istent. Egyik írjat a szent erő felemelte kissé a levegőbe.

Majd egyik beteg testvérhez mentünk. Az első világháborúból hozott irrtózatot agyideg fájdalmi voltak. Napok óta nem aludt szenvedése miatt...

Amikor Mihókék nyugodtan imádkozni kezdtek érte ismét a helyiség padlóján találtam magam. A beteg pedig nyugodtan elaludt - megszűnt a betegsége. A szoba levegője szinte szintet öltött, olyan volt a helyiség, mintha mennyei műteremben időztünk volna.

Az előző években Tatabányáról ismert Sneiderné halálos betegségben egymaga várta a halál érkezését. Enni már egy falatot sem tudott. A család elment a gyülekezetbe, hogy együttesen kérjék Isten gyógyító kegyelmének közbeavatkozását.

Az Úr anyyala jelent meg a betegnél és megmondta neki, hogy meggyógyult. Keljen fel és egyen! De mit egyen? Réá már nem számított a család, de el volt készíve a másnapra főzött káposzta. Jólakott belőle. Nem ártott meg. Sőt: valóságos éhség-rohamot kapott, mert hosszú volt az addigi kényszeréből.

Mikor a család megérkezett az imaházból, nagy volt a csodálkozásuk. Áldották Istent, hogy angyalát küldötte el szabadításra. Ottlétemkor vígan áldotta az Urat a többiek között. Negyven év után újra láttam őt, még akkor is élt.

Este visszamentünk Bakonycesmeryére. Kalincsák mama egy-egy fa alatt meg-megállított minket, hogy térdeljünk le és segítsük elkérni számára a Szent Szellemet. Pedig olyan kemény diónak bizonyult, hogy csak 20 év múltán kapta meg.

Cserneyi látogatásom után elszakadtam a pünkösdi eseményektől. Néhány hónapra Tapolcára kerültem, kiségtő festőmunkára, majd visszakérültem budapesti lakásomra.

A baptista közösség előjárói a leghatározottabban elutasították Mihók testvérek kérését, hogy fogadják el a Szent Szellemmel való betöltékezést - nyelvszórással együtt. Így a mozgalom önállóságra kényszerült, amire egyáltalán nem volt felkészült. Tulajdonképpen Mihókék is újjak voltak még a mozgalomban és a nagy áldást is azért árasztották másokra, mert újjak voltak, telve mennyei hatalommal. Ebből a helyzetből, mivel Mihók testvéreknek vissza kellett mennie detroiti gyülekezetükbe, csak Rároha testvérek érkezése emelte ki a mozgalmat 1927-ben. Mihók testvérek tudtak Rároháék érkezéséről. Elutazásuk előtt kérték a magyarországi testvéreket, hogy fogadják szívesen őket.

Tájékoztató füzetet is adtak a testvériség kezébe a Szent Szellem munkájáról. Nem tudom, kinek van belőle.

Meg kell jegyeznünk, hogy Mihók és Rároha testvérek Magyarországra érkezését németajkú testvérekhez érkezett Lerch János testvér vitte el Gyöngyös környékére, 1923-ban. (Bonyhád, Kurd, Almamellék, Almáskeresztúr...stb.) Szalai testvérék is elvitték Amerikából visszajöttükkel Darányba és környékére a pünkösöd örömhírét.

Lerch János testvér eljutott Temesvár környékére és jó munkát végzett ott. Onnan kerültek át Magyarországra a pilisi Kovács János, Ladó és id. Chernel Gyula testvér.

Joó Lajosné testvér "megrekedt" a budapesti baptista árvaházban, sok fiatal testvér áldására. Később őt feleségül kérte és kapta Lerch János testvér és elvitte vissza Amerikába.

Már említettem, hogy 1926 őszén érkeztem vissza budapesti lakhelyemre - Korvinékhoz, onnét pedig mielőbb haza Tatabányára.

Lajos öcsém fogadott a felsőgallai állomáson és útközben elmondta az általa ismert eseményeket. Távollétem alatt többen elnyerték már Tatabányán a Szent Szellemben való merítést. Ő volt az utolsó, aki részt vett benne. Szavai kellemesen melegek biztatóak voltak. Elmondta, hogy a baptista gyülekezetből kiverték őket, mivel egyikük nyelveken imádkozott a gyülekezetben. Attól kezdve Mikus Mártonéknál gyülekeztek.

Aznap este nem kaptam meg a Szent Szellembe merítést. Jobban fel kellett rá készülnöm. Az Úr nagy eseményorozatot tartogatott holnapra. Az igazi áldást másnap kaptam meg őcsém kitaró imaségiségevel. Lezuhantam térdeimről a padlóra, úgy áldottam új nyelveken az Urat.

Édesanyám, aki szerette volna elérni, de mindeddig képtelen volt rá, hogy egészen Istennek adja életét, látva a rajtam történt hatalmas változást, őt is betöltötte a Szent Szellem. Nyelveken dicsőítette az Urat, sőt elragadta őt a Szent Szellem: gyönyörű látomásai lettek.

Juci nővérem még nem érkezett meg, de hírvil vitték a történeteket. Át sem öltözött, csak rohant ő is Mikusékhöz. Amint térdre rogyott, már be is töltötte az Úr dicső Szellemével és új nyelveken áldotta Megváltónkat.

A gyülekezet gyorsan növekedett. Rendkívüli események színhelye lett. Mikus néni Isten olyan gazdagon betöltötte szentséges erővel, hogy egy lengyel házaspárnak hosszasan beszélt lengyelül, ugyanakkor ő maga erről nem tudott, mert szellemében elragadta őt az Úr. A lengyel házaspár munkát keresett Tatában, jól értettek volna magyarul is, de Isten csodálatos módon szólott hozzájuk, hogy azonnal hitre jussanak. Ámulva hallgatták az isteni üzenetet. Azonnal megtértek, beteltek Szent Szellemmel, majd visszatérve Lengyelországba is megmaradtak a hitben. Kalincsák sógor meglátogatta ott őket.

Mikusné testvérünk szímmagyar Csongrád megyei származású volt. Nemhogy más nyelvet tudott volna, hanem még a Bibliát is most kezdte olvasgatni, szép lassan, mint kezdőkhöz illik. Egyébként ő nem a hitélet területén volt kezdő, baptista volt ő is.

Tápióstylyben is volt egy kis gyülekezet abban az időben, Kurgyis János testvérek házánál. Legtöbbjük meg volt terhelve különböző bűnök szellemeivel. Fétrengtek idegen erő alatt.

Alkalmilag meglátogattam őket és állapotukat látva, imádkozni kezdtem értük. Így folyt a hatalmas imaküzdelem azon a szombat éjjelen, amikorra mindnyájan felszabadultak és nagy mennyei szabadságban és boldogságban együtt áldottuk Isten felséges nevét.

Másnap feledhetlenül áldott megemlékezésünk volt az úrvacsorával kapcsolatban Jézus Krisztus csodás munkájáról életünkben. Nagykátán és Tápiószentmártonban is gyülekezetek alakultak, utóbbi helyen nagy próbákat állottak ki a testvérek a Zsidókhöz írt levél 10.32-35 szerint. De ezt a sorsot különböző helyeken átírték testvéreink.

Mihók testvérek több helyre elvitték az áldások üzenetét Kurgyis János testvér kíséretében pl. Öskütre, a Szabolcsba stb.

A következő évben megérkeztek az USA-ból Rároha F. Dezső és felesége, Kispestre költöztek Villany u. 6 sz. épületbe. Éppen jelen voltam a készülő munkánál és szépen kifejtve adtuk át a készobás épületet.

Sebestyén István testvérek, Faragó György nyomdász testvérrel és még néhány testvérrel felhagytak a Bp. Üllői úti gyülekezéssel és odacsatlakoztak Rároha testvérek kezdeményéhez.

Rároha testvéreknek nem jött jól a 8 tagú kis gyülekezet összetétele. Megérezték, sőt megtudták, hogy csökkönyösen olyan dolgokat cselekszenek, amit Isten Igéje élesen helytelenít és addig prédikálta a Gal.5:16-21-et, hogy végre az oda nem illő egyének elmaradtak.

Ekkor megindult az Úr munkája és 1928-ban kicsinynek bizonyult az épület. Sajnos a szaporulat alakulása nem volt éppen a legjobb. Olyan nagy volt a szegénység, hogy Budapestről és Pesterzsébetről jöttek a megtérők, mégpedig egyesek gyalogosan és ez a gyülekezet jövőjét nagyon bizonytalanná tette.

1929-ben Kispeszt, Zrinyi u. 130-ban talált otthonra a gyülekezet. Anyagilag óriási erőfeszítéssel sikerült megvenni. Itt Pesterzsébet közelében igen gyorsan szaporodott a gyülekezet, hogy 1930-ra elérte a 300 főt, és megint a nagy zsúfoltság. Sokan elnyerték a Szent Szellemben való alámerülést, meggyógyultak, buzgó imák voltak, sok otthagytott munkó is volt a teremben.

1930-ban kénytelenek voltak eladni a Zrinyi utcai épületet és megvették Kispeszt kellős közepén Árpád u. 15-17 sz. alatti ingatlant, azzal a szándékkal, hogy 17. sz. alatti épület Varga Józseféké lesz és Rároháék is ott laknak, a 15. sz. üres telken pedig felépítik az összejövelekre igen sürgősen szükséges épületet. Sajnos nem így történt, messze nem így. Az imaterem-építésre a hatóság nem adta meg az engedélyt. Ekkor nem maradt másra lehetőség: három egyszoba konyhás lakásor építése, alatta 96 négyzetméteres szuterénnel összejöveletek céljára. Én is résztvettem az előkészületi teendőkből, de csak néhány napra.

Rároha testvéreknek segítetttem különféle gyülekezeti teendőkből, énekesfüzet előkészítésében, sőt már ígéhirdetésben is. Békésen is alakult egy kis 30 tagú gyülekezet.

Házasságkötésünk után három héttel feleségemmel Paulics Máriával meghívták a békési testvérek a gyülekezet igehirdetőjének. Nemsokára odavittük feleségem szüleit is.

Alig fél évet töltöttünk a kedves testvéri körben, amikor egyik reggel isteni ihletésű álomban levelet kaptam Rároha testvérétől:

" Csak néhány sorral közlöm veled, hogy el kell hagynunk Magyarországot. A kispesti gyülekezet téged akar vezetőnek. Ne gondolkozz rajta, jöjj azonnal. Itt mellékelek útiköltségre 10 pengót. Testvéretek: Rároha Dávid. "

Amint felébredtem azonnal közöltem a családdal az álmot. Rövid idő múlva megérkezett a levél és a pénz. Nagyon meglepődtek a feleségemék. Itthagyni ilyen kedves testvéreket, akik az akkor nagyon nehéz anyagi viszonyok között mindent megtettek értünk, amit tehettek és meleg testvéri viszonyban éltünk közöttük.

Tudtam, hogy mennünk kell. Nem hagyhatjuk el a magára maradt kispestieket sem. Békésre Sárkány Győző került helyettünk, utánuk Nagy Ferenc Tápiószentmártonból, majd Kalincsákék és Fábriánék stb.

Egyszeriben sokirányú teendő szakadt rám az új munkakörben. Átköltözés: egy asztal néhány szék. A többi szükséges bútordarabot Rároháéktól kaptuk meg. Egyik szoba-konyhás lakás rendbetétele és elfoglalása és 100 pengős havidíj fizetés.

A teendő: az Apostoli Hit havilap szerkesztése és szétküldése, a gyülekezet összejöveteleinek levezetése, igehirdetés. Összejövetel előtt a gyülekezet vénéjével - és csak néha más segítővel - a sok víz kihordása a szuterén-teremből, ahol az összejövetel vége felé már lengett a nagy tömeg alatt az átázott deszkapadló. Így ment ez napról-napra, alkalomról-alkalomra.

A gyülekezet egy része Rárohák elmenetelével elmaradt. De jöttek az újak. Bemertítkezések következtek éves viszonylatban ötször, hatszor. Egy egész csoport baptista testvért is kaptunk Tomi József, Dobnerék személyében, így ének és zenekarunk szépen kialakult.

Az országos munkából is bőven jutott, kerékpáron jártuk utunkat. Volt eset, amikor Tamásiba érkezve (feleségemet is vittem) mindjárt következett a szellemi szolgálat. Sok hasonló utunk volt.

A kispesti szuterén kezdett szűknek bizonyulni. Keresztünk Budapesti belterületén helyet de ahogy sem ment. Az összejövetelek, egyre melegebbek, áldottabbak lettek. Isten kegyelme hordozta a gyülekezetet.

Végül úgy döntöttünk, hogy eladjuk az Árpád u. 15. sz. alatti helyet és 30 %-os kamatra felvesszünk kölcsönt és megvesszük a használaton kívül álló Kispest, Bratner u. 3. sz. alatt lévő, kb. 1000 személyt befogadó színházat.

Eleinte jól indult. Sokan jöttek újak és más közösségbeliek. Nagy bemertítkezési lehetőségünk és alkalmaink voltak. Isten ott volt. Idős testvéreket is vittünk oda, mert rászorultak és az épület mellékhelyiségei ezt lehetővé tették.

Ugyanekkor megindult a gyülekezet szétbomlása. Először a pesterzsébetiek és budapestiek, majd a távolabb lakó csoportok szakadoztak le. Végül alig maradtunk 150-en.

A budapestiek Orczy út 16, majd Dózsa Gy. úton a ma is használt kitűnő helyen Tomi József vezetése alatt, a pesterzsébetiek másodízben Tompa utcában kaptak összejöveteli helyet Szűcs József, majd id. Bernhardt testvér szolgálata alatt.

1939-ben a hatóság betiltotta a mozgalom működését. Ez a tény lezárta a pesterzsébeti gyülekezet létezését. Szűcs József testvérek hazaköltöztek Gerjenbe, Bernhardt testvér pedig Csepelen kezdett missziót.

Maradtunk tehát mintegy 150-en, de még ez a tömb is kétfelé szakadt.

A szorongató adósság miatt Varga testvér meghívta Rároha testvéreket, hogy vegyék át ismét a gyülekezet vezetését és meintsék ki szorító helyzetéből. Ekkor Mihók testvér is megjelent a színen és Tomi testvérral közösen rákényszerítettek, hogy ne hagyjam el helyemet. Így kettévált a gyülekezet.

A berendezést kettéosztottuk. Mi előbb egy fészert vettünk igénybe, majd az Erzsébet-téren kaptunk olyan béreleményt, ahol az udvar alkalmas volt 1000 személyes országos találkozók megtartására is. Ekkor már csupán 68-an voltunk.

A gyülekezet másik része sem maradhatott a volt színházban. Hamarosan otthagyták és Üllői út 192. alatt kaptak kevésbé alkalmas helyet, majd egy sokkal jobbat, ami később a miénk lett a kispesti állomásnál (Apponyi u. 23.)

A színházépületet Varga testvér szétbontatta, többlakásos épületet készített rá, eladta és a lehetőségek szerint elrendezte a hiteleket.

A közösség betelthetésének évében Stockholmban voltunk egy európai konferencián. A második világháborúra készülő feszült légkörben folyt le a konferencia és a danzigi küldött igen komoly szavakkal esetele a városokban történeteket.

Ezt a konferenciát követte a miénk a kispesti Erzsébet téren. Isten nagyon megáldott minket azon a napon. Fogadalmakat tettek a testvérek a szellemi munkások megsegítésére, de ez már nem valósulhatott meg. A pünködsdi mozgalom működését váratlan gyorsasággal betiltották.

Szeretothonunkat Tápiószőlőben eladtuk, a gondozottak pénzét, amit az építésbe beadtak visszaadtuk, 9 személy pedig hozzánk került, a nincstelenség.

Oly váratlanul csapott le ránk ez a szétszórás, hogy ide-oda futottunk segítségért. A legjobb megoldást a győri evangélikus püspöktől Raffaytól kaptuk. Ahol befolyása érvényesült ott jól jártak a testvérek, mi is. Másutt is próbálkoztunk - sikerrelentül. Minden gyülekezet saját körülményei szerint igyekezett összejöveteleket biztosítani magának, amint tehetett.

Kispesten néhányan eljártunk az evangélikus templomba, a lelkes ritkán jött el a mi összejöveteleinkre. Így folyt ez közel két éven át.

1942-ben, az akkor Magyarországhoz tartozó Szabadkán egy kis evangéliumi csoport tevékenysége hatotta át az országot.

Bűnvallásra jártunk oda az Úr által kijelölt személy előtt és profétálás útján kaptunk isteni üzeneteket. Feleségemmel együtt résztvettünk ilyen összejöveteleken. Isten meghallgatta kérésemet, hogy gyülekezetünket újítsa meg, de azt is jelezte, hogy végül nem sok örömmel lesz belőle.

1942 pünkösdjének két napján olyan nagy megújulás történt nálunk az Apponyi utcában, hogy 110-en tettek bűnvallomást, nyertek megújulást, vagy teltek be Szent Szellemmel. Ugyanakkor gyülekezetünk tagjainak jó része "lelépett". Nem fogadták el a megújulásnak ezt a módját.

Ezek után folyamatosan tartottunk megújító összejöveteleket hetente. Megújulni jöttek az ország különböző részeitől.

Ezideig kialakultak kisebb csoportok, akik a szabadkai mozgalommal együtt, vagy az ellenében dolgoztak.

Isten kegyelméből eljött hozzánk Ungvári Sándor feleségével és halálosan beteg kislányával. Ungvári testvért Isten használta kijelentő és igei szolgálatra. 1945-ben életveszélyek között jártuk az országot, kerékpárokkal, hangszerekkel, pokrócokkal felszerelten.

Isten gazdag kegyelme kísérte útjainkat végig az ország különböző részein. A szellemi ajándékok is megnyilvánultak, annyira, hogy a testvéreknek kérdéseket sem kellett hozzánk intézniük és megkapták már a választ gondolataikra. Isten előre megmondta nekünk, mi a válasz számukra.

1946-ban Kispesten, az Apponyi utcában olyan találkoznok volt, hogy egyes testvérek utána szétszakították kéffelé ezt a megmozdulást is. Akkor alakult meg az "őskeresztény", napjainkig létező közösség, melyet a Sárkány fivérek vezettek apostoli minősítéssel.

Ezek következtében három erőteljesen különálló mozgalommá szakadt szét a magyarországi pünkösdiek táborra. Az őskeresztények még pünködsdi mivoltukat is megtagadták, az apostoli őskeresztény voltukra hivatkozva.

Amint Sárkányék elszakították a testvériség egy részét, Bozsóky Ferenc testvérrrel nagy utakat, evangélikusokat végeztünk, tízezer darab Zengő Hárfa című énekfűzetet egy forintjával eladva.

Ekkor jelentettük meg a Szent Élet című lapot és adtuk ki az első naptárunkat. Pakson szép gyülekezetet hozott össze az Úr evangélikus, de komoly hitéletre vágyó testvérekből.

Kiskőrösön sokan megjelentek a színház épületében tartott evangélikusokon. Szabolcs megye egyik közösségében többnapos evangélikusokon a közösség előjárója megkötölte, hogy tegyünk eleget ígéretünknek és ne távozzunk el még egy napig.

Aztán Várpalota! Feledhetetlen evangélikusok. Ott született szellemben Csizsik Ilona, Bozsóky Ferenc evangélikus későbbi felesége és hasznos munkatársa.

1947-ben svéd segélyszállítmányt kísért magyarországi útjára Steen György testvér, Ladó József volt a tolmácsa. Az anyagi javakból kifosztott és szellemiekre is éhes testvérek nagy lelkesedéssel fogadták a kapott javakat. Az elosztó hely a Dózsa Gy. úti gyülekezet helyisége volt. Ezzel a

mozgalom visszacsúszott régebbi irányvonalába, megtagadva a szabadkai megmozdulás minden jellegét.

Ekkor már Fábán és Deák József voltak mozgalmunk vezetői. Magam részéről kiadtam egy kiáltványt a történetek miatt, de a testvériség "leszerelt" engem is.

Amint a földi javak elfogytak és egyéb okok miatt is szétpattant a Tomi-Ladó kötelek, Tomi József újra magára maradt. Be is jelentették különválásukat.

Előzőleg még egy testvéri nagytalálkozót tartottunk a Városliget sarkán még le nem bontott színház épületében.

Az idős testvérek mellett intézeti gyermekek gondozását is vállaltuk, az időközben Nap u. 40-ben kibérelt imaházunkba költözve és a kispesti helyet szociális célokra fenntartva.

Isten mindig megáldotta az ilyen jellegű munkát.

Az 1947-es "egység" alkalmával az idős testvérek és a gyermekek mind Mátvásföldre kerültek. Az idősök ott maradtak Tomiéknál, viszont a gyermekeket átvittük egy gyönyörű nagykertes villába, Mátvásföld, Mészáros u. 10. sz. alá. Nagy élmény volt ez a gyermekeknek.

1950-ben Budapest központjában kaptunk egy szuterénhelyiséget gyűlekezetünk számára Röck Sz. u. 31. sz. alatt. Kispesti termünk megűresedett, csak lakásunk volt ott.

Tudom soha nem felejtik el ottani élményeiket, akik ott voltak. 1950-ben államosítottak minden egyházi intézményt, ennek következtében az intézeti gyermekeket visszavittük, a hívőkéi pedig saját otthonukba kerültek, ahol javulóban volt már az anyagi helyzet.

Sok kedves áldozatot hoztak a Péteri Gyuri testvérék, akiknél az időssekkel együtt a bombázás idejét töltöttük.

1950: új kezdeményezés! Csathó Lajos vállalta a pünkösdiiek egyesítését. Személyi jellegű szimpátiák alapján állította össze az országos vezetőség tagjait. Sárkány Zoltán elnök, Sárkány Győző, Ladó József, Tomi József alelnökök, Siroky István főtitkár stb.

Sárkány Zoltán testvérrel jártuk az országot és igyekeztünk megértetni a testvérekkel az új helyzetet.

Fordult a politikai helyzet és kezdett újra szétbomlani az egység. Legelőbb Tomiék váltak ki, majd Sárkányék, illetve az őskeresztények.

Bekövetkezett a forradalom. Ladó József Svédországba ment és mint következő esedékes, Fábán József testvér vette át a mozgalom vezetését. Szép konferenciánk volt 1957-ben Rákosszabán Elefánti János testvérék kertjében. Megvettünk Pestlőrincen egy szép telket és épületet, hogy ott rendezzük majd a testvéri találkozókat. Nem sikerült. El kellett adni a telket.

Összefoglaló újabb eseményekről és véleményem róluk

Hatóságaink új, szilárdabb kötésű intézkedéssel létrehozták a Szabadegyházak Szövetségét, saját emberükkel. Ebből a keretből már nem lehetett kisiklani. Aki megkísérelte, megfélelően elrendezték a dolgát.

Hosszú, eseménytelen, majd alkalmilag egy kis felszabadító keleti-nyugati találkozó enyhületében teltek az évek és lassan-lassan kissé enyhültek a vasfüggöny hatásai. Majd ledőltek a falak.

A következő évek nyugati hatásai során egészen átalakult a mozgalom képe. Új és eddig nem tapasztalt mértékű karizmatikus mozgalom indult meg és emelt zászlókkal vonult végig az országon. Öcsémet, Lajost is ők temették soraikba és a temetőbe. Leszámazottai közül többen ott vannak közöttük.

Más karizmatikus megmozdulások is vannak. Szellemi erők működnek. Elesnek és különféle megnyilatkozások tarkíjják az ősszejöveteleket.

Évek óta otthon folytatom szellemi felkészülésemet az Úrral való találkozássra. Nem kapcsolódom bele a most folyó eseményekbe, helyzetem miatt sem. Mint idős, (sztl.: 1907) fizikailag tehetetlen ember, nem tehetek egyebet várom a hazahívó szót.

Kb. 4 éve folytatólagosan olvasom Watchman Nee testvér biznyságtételeit, közöttük a Szellemi embert. Nagy segítséget kaptam ezen keresztül Isten Igéjéből és a helyes fordításokból. Ezek az esztendők sok örömet, helyes küzdelmet, de igen komoly bűnbánatot is jelentettek számomra. Mivel Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Igéje sem változik. Jelleme sem. Ereje ugyanaz ma is. A Szent Szellem sem változik. Kicsiny embereket akar szellemi hőssé tenni. A szentség útja is ugyanaz., nincsenek nála engedmények. A Szent Szellem a szenteké.

II.

Mivel egyes testvérek további adatokat kértek tölem életem eseményeiből, megpróbálom kívánságukat teljesíteni. Megvallom: a szöveg egyoldalúan tudósít, nem említ gyengeségeinket, hanem Isten munkálkodását a mozgalom elindításában, oltalmazásában és terelgetésében.

A kezdeti nagy imaküzdelmek idején testvéreink Fadd községben tett látogatásból hazafelé haladva útközben is imádkoztak és a Szent Szellem ereje egyik nővért felemelte a levegőbe. Szücsék egyik fia úgy megrettent, -mert aától tartott, hogy elkezdődött a hívők elragadtatása, ő pedig megtéretlenül itt marad - hogy miután Balogh mama befejezte légi útját, hazáig szorosan fogta a mama kezét, ha az elragadtatás bekövetkezik, ő is ragadja magával. K. Szücs József testvér egyik fiával nem régen találkoztam Süllyáson. Boldogan erősítette meg emlékezésemet.

A huszas évek második felétől az egész harmincas évek során és a negyvenes évek elején sok zaklatást szenvedtek el testvéreink a hatóság embereitől.

Rároha testvér végezte Tatabányán menyegzőnk szolgálatát. Mi egy kis csoporttal a községházán voltunk. Rároha testvér is velünk volt. Mikor vissza mentünk a kis imateremhez megtudtuk, hogy a hatóság emberei kirángatták imádkozó testvéreinket a tereméből, de nem érték a végére, mert visszaszöktek és folytatták imájukat. Amikor megtudták, hogy menyegzői ünnepélyünket tartjuk, a hatóság emberei eltávoztak.

Visszont néhány hónap elteltével Rároha testvér is ott időzött a néhány év után általunk is megismert szörnyűséges toloncházban. Az ok: engedély nélkül visszatért az országba.

Tamásiban szabadtéren bemezítést végeztem. A kíváncsi falubeliek odasereglettek. Szolgálat közben észrevették az oda tartó csendőröket és az érdeklődők hazaszaladtak. Mi folytattuk a szolgálatunkat, és mikor a csendőrök odaértek, már az Úr Jézus emlékjegyeket is átvettük. Bekisértek a szolgálati helyre, félégyezték az adataimat és néhány napra a budapesti toloncház lakója lettem. Mondhatom: a sok kellemetlen társam mellett, sőt fölött ott volt szívemben Jézus Krisztus Szelleme és gyorsan eltelt a fogság néhány napja.

Jellege: tisztaság, egyszerűség és nyíltság. Isten művét bennünk csak őnmaga végezheti. Felhasznál eszközköket, de akkor is és általuk is. Ő munkálkodik. Azért küldötte el Szellemét reánk, hogy azon keresztül, általa végezze el művét az emberiségben. Teljes és folyton újuló megtérés, egyszeri, de egyre meglevenítő újonnan születés, Jézus vérének oltalmá alatt. Állandóan megújuló megtelítődés a Szent Szellemmel és a Szent Szellem segítségével kitartó harcban ellenállás a gonosz minden cselvetése, kísértése ellen.

Mivel a bűn kísértéseitől mindhalálíg nem szabadulhatunk, bárki, bármikor megeshet. A bűn fészke az éntünkben rakódott le az édeni bukás óta. Ezért nem szabad a szellem helyett a lélek szót használnunk, mert éntünk a lelkünkben van és végül a léleknek kell megtisztulnia, erősödni, a hústest, vagy természeti test felett megtisztult, Szent Szellemmel betelt szellemének segítségével uralmat vennie, "hogy megerőtlenüljön a természeti test a szellem uralmának javára. Aki jól tartja szellemét, könyörgésekkel, bibliaolvasás és az olvasottak megélése által, az halad előre. Harcözönben zajló élet ez. Aki jól küzd, győz.

Mindig Isten akarata legyen fő dolog előttnk. Ha belevetjük magunkat a világ anyagiak után irányuló hajszolásába, elgyengül szellemünk és éntünk uralkodik el bennünk. Ilyen életmód nem tetszik Istennek és Szelleme erejével nem támogatja azt.

Isten áldását kéri mindnyájatokra:

testvéretek: Siroky István

Másik alkalommal Bakonycsernyén egy testvéri találkozózn voltunk. Ott írták fel az adataimat a csendőrök. Ez alkalommal is elmehetett, aki félt, volt idő reá. De legtöbbször megvárták az érkező csendőröket, és ennek eredményeként újabb 5 napot kellett a toloncházban töltenem. Ez alkalommal bevihettem a bibliámat, és végigolvashattam. Kalincszak sógoréknak nálunk volt állandóra bejelentett lakhelyük. Csak az udvaron találkoztunk séta alkalmával. Ő hosszú időt töltött a toloncház falai között az Úr ügyéért. Megengedték, hogy alkalomadtán élelmet vigyünk részére. Kalincszak testvér sokat szenvedett az Úr szolgálatában. Nagy hőse volt a mozgalomnak.

Kurgyis János tápiósi testvért sokszor és jelentősen büntették, mivel tiltás és pénzbírság ellenére tovább végezte Istenről kapott feladatát. Végül ügyvédet fogadott, akire senki nem hallgatott a Belügyminisztériumban. Amikor Kurgyis testvér számonkérte őt, mindig azt felelte: "Már voltam a Belügyminisztériumban!"

Tápiószentmártoni testvérek nagyon szegénysorsú emberek voltak. Folyton zaklatták őket a csendőrök. Még csekély ágyneműjüket is el kellett adni, hogy büntetésüket kifizethessék, vagy fogság várt rájuk. Kitarásuk csak akkor tört meg, amikor 1939-ben országos mértékben betiltották a mozgalom működését. Azt megelőzően segélyt kaptak amerikai testvéreinktől, amit nem fogadtak el a megkárosítottak, hanem imaházat építettek belőle, amit a betiltáskor a baptista egyháznak adtak és felvették őket a közösségükbe. Később nagy részük otthagyta a baptista testvéreket, de az imaházat már nem kapták vissza, és újból magánházban gyülekeztek.

A kádári korszakban francia testvérek látogattak Magyarországra. Értéstültek a tápiószentmártoni testvérek károsodásairól és az Úrhoz való hűségéről és elégséges valutát adtak egy csinos, modern összejövetele terem építéséhez. Szabályosan, engedélyezve. Ők voltak az elsők, akik jó körülmények közé kerültek. Azóta sok új kápolna szépíti az országot. Szeretettóthont is kaptak idő, gondozásra szorult testvéreink. Budapest X. kerületében egy pompás, de romos zsinagógát vettek meg svéd testvéreink, aminek rendbehozatala nagy áldozattal járt együtt. Melléképülete károsult életű emberek gondozását és munkaalkalmát szolgálja. A XVIII. kerületben pedig a külföldi testvérek szép és megfelelő bentlakásos bibliai főiskolát létesítettek a Kelet-Európában élő magyar testvérek részére. A központi épület is külföldi, jórészt svéd testvérek adományaitól létesült és egy kis dísz a meglehetősen zord városrésznek.

Viszatarva a szabadkai mozgalom profétás, bűnvallásos időszakára, sok áldásos jó, épülés származott belőle.

Amint előző írásomban jelentettem, száznál több testvér újult meg szellemileg kispesti imaházunkban és lakásunkban. 1942 pünkösdjének két napján 110 testvér újult meg és telt be Szentiszellel, miután bűnvallomást tettek és halhatták Isten üzenetét profétikus kijelentésben.

Áthátotta ez az áldásfolyamat az ország testvériségének nagy részét. Igyekeztek elrendezni, jóvátenni a jogtalanul birtokba vett javakat.

A második világháborúban a megújult testvérek Isten nagymértékű oltalmát tapasztalhatták meg. Már az első bombázás alkalmával egyik nővért vásárlás közben érte a bombairadó. Bezsúfolódtak egyik óvóhelyre, ahol az otthon maradt gyermekekért aggódo nővért nagy megiszteltetésben részesítette Isten oltalmazó kegyelme.

Hangos imádságban kérte az Isten oltalmát otthonahagyott gyerekeire, önmagára és sorstársaira a bunkerben. Azok viszont kigúnyolták és gyávának nevezték őt.

Megérkeztek a bombát szóró repülőgépek. Leszórták terneiket. Megrengtek az óvóhelyet is. Ekkor kapta meg nővértünk az első kintintését. Odahúzódtak mellé az imént még gúnyolódók, és imasegítségét kérték tőle szeretteikért és önmagukért.

A riadó elmúltával elhagyták az óvóhelyet és ekkor értesült második jutalma felől és arról, hogy milyen jó volt Isten jutalmát kérni! Néhány bomba egészen közel csapódott be, de nem volt szabad felrobbanniuk!

Sok hasonló dolgot éltek át testvéreink. Egyik nagyvárosban azon tűnődött egyik hívő család, hogy vidékre menjenek-e a város gyakori bombázása miatt? Végül úgy döntöttek nyugodtabb helyre mennek, és a házat Isten akarására bízzák.

Be is követeztek olyan bombázás, hogy az ő házukra is hullott egy láncos bomba. Hazaérkezéskor találtak rá a padlás egyik gerendáján. Ennek sem volt szabad felrobbannia, noha a ház tulajdonosait elfogta a félelem.

Mi is kaptunk a szomszéd házat ért lövedékből egy darabkát. Valamilyen okból a pincéből feljöttünk a konyhába, ekkor csapódott udvari ablakunkra a repszdarab. Meg is sértette egy-két helyen. De mi Isten védelme alatt voltunk. Semmi sérelem nem ért minket. Istené érette hála és dicséret!

1945-ben ismét meg kellett újulnia hívő népünknek. Sok mindent kellett jóvátenni. Nagy bűnbánatra, bűnvallásra szorult testvériségünk.

Ezért útrakerültünk az egyik fiatal testvérrel és bejártuk az országot. A hétfői napon pedig országos jellegű találkozók voltak a kispesti imaházunkban, ahol sokan megújultak.

Jó felszereléssel indultunk útra. Kerékpárjaink jól működtek, bendzsót, tangóharmonikát, takarókat vittünk, mert az utazás nagyon bizonytalan volt, az életveszély pedig igen jelentős. Így utaztunk kerékpáron és marhavagonok tetején, ahová kerékpárjainkat is felvittük. Így kerestük fel az ország különböző tájain élő testvéreinket.

Különböző helyzetekben Isten védő kegyelmét élvezhetjük. Félelem nélkül vállaltuk az életveszélyes utakat. Nem sikerült elvenni tőlünk fontos tárgyainkat. Amikor az egyik külföldi katona fegyverrel kezében elének lépett, kikerültük őt. Isten nem engedte meg, hogy ránköljön. Más alkalommal éppenhogy be tudtunk húzódni a bokrok mögé esteledő időpontban. Fegyveres rablócsoport kocsija robogott el mellettünk. Újra Isten oltalmát köszönhetjük meg.

A legközelebbi községben fosztogattak, ahová hittestvéreinkhez érkeztünk. Oly örömtől jelentett váratlan érkezésünk, hogy egyik nővért azonnal betöltötte a Szent Szellem, új nyelven dicsérte és áldottuk az Urat. Nagyon csodálkoztak vállalkozásunkon: ilyen veszélyes útra merészkedtünk.

Lehetőleg az akkor közlekedő hadieszközöket is szállító tehervonatok fedett kocsijain utaztunk, hogy mielőbb célhoz, majd hazaérkezzünk. Felraktuk a kocsitetőre holminkat. Nagyobb állomáson néha két vonat is indulóban volt ugyanolyan irányba. A mozdony fűtőből észleltük a másik szerelvény indulását. Nagy sebessen átrakodtunk arra és máris boldogan gondoltunk a legközelebb elérhető testvéri csoportra.

Télen is utaztunk. Egyik éjjel igen jót aludtunk a vonataton és kora reggel észleltük, hogy valami súly nyomja takaróinkat, kellemes meleget okozva. Néhány centiméternyi hó hullott reánk útközben.

Minden szabad időt (utazás közben bőven volt) bibliázással töltöttünk. Mikor a vonat egy-egy állomáson rövid, vagy hosszabb ideig vesztegelt, a szerelvény mellett sétálva imádkoztunk. Ha olyan helyre érkeztünk, ahol a házban nem volt csendes sarok kimentem a hóval borított kertbe, rőzsét dobtam a hóra és leborulva boldogan imádtam jó Istenemet. Nagy örömtől jelentett a bőjtős időszak Megváltó Jézus Krisztusunkban. Egész utunk áldásban folyt le.

Isten szellemi ajándékokkal erősítette szolgálatainkat. A prófétálással feltárta a titkos bűnöket. Egyik esetben az egyik nővért figyelmeztette,

hogy fiát el fogja veszíteni, akit utána elűtött egy jármű és nem tudták életre kelteni.

Mindkettőnket igénybe vett Isten a bölcsesség és tudomány ajándékának használatában is. Mikor kérdezni szándékoztak testvéreink valamiről, mielőtt megszólaltak volna, megmondtuk mi a kérdéstük és az Úr válasza. Egyik kispesti találkozónkon az ajándékok megnyilatkozása olyan nagymértékű volt, hogy szinte a menny szállt reánk.

Az ősellenség dühösen rongtott boldogságunk szétzúzására. Sikerült munkánkat széttroncsolnia: szét hullott a közösség. Munkatársamat elveszítettem.

A testvériség nagyobb része még megmaradt egységben. Új munkatársat kaptam Bozsóky Ferenc személyében. Jó szervező volt és élénk evangélista. Mozgalmunk új nevet vett fel: Apostoli Gyűlékezet nevet. Lapot is indítottunk Szent Élet címmel. Kedvelt irodalmi termék volt, jó híradásokkal, ismertető, tanító közleményekkel és versekkel. Még kalendáriumot is megjelentettünk, az 1947-es Békesség-naptárt. Elkapkodták, hiszen új dolog volt ez.

Bozsóky testvérrel új útra indultunk: evangélizáló útra. Fiatalos, barátságos, rámenős modorával sok testvért és látogatót igyekezett megnyerni Jézus számára. A Békesség-naptár és a Szent Élet lap őrizte ezeket a híradásokat a nagyszerű szabolesi, kiskőrösi, várpalotai, békési alkalmakat. A várpalotai volt a legeredményesebb, mert ott kapta meg nagy segítségét, a szolgálatára megtért feleséget, Csizsek Ilonkát.

1946-ban jobb ellátásra szorult gyermekeket fogadtunk Bp. Nap u. 40-be költözött gyülekezetünk megtért termébe. Hívó testvéreink is igényelték az ellátást orosz fogságban szenvedő apa miatt.

Feleségeink gondozták a gyermekeket, mialatt mi evangélizáltunk. Tízezer db. énekfüzetet nyomtattunk, amit az evangélicációkon eladtunk. Zengő Hárfa volt a címe.

Távollétfünkben Bérces Lajos testvér végezte a szolgálatot. Jó segítő volt irodalmi téren is. Szép verseket írt a Szent Élet lap számára.

Örültünk kicsiny pesti imatermünknek, ahová vidéki testvéreink is eljöttek és segítettek a lélekmentésben. Városi József testvért szívesen fogadtuk, akit a kijelentés ajándékával áldott meg Isten mindannyiunk javára.

Idős testvéreket is gondoztunk 1940 óta. Isten mindig kirendelte a mindennapi szükségleteket.

Ekkor érkezett Magyarországra Steen György testvér Svédországból. Sok értékes ruhaneműt, takarót hozott segítségül a magyar nép számára és külön a hívő testvéreknek.

Jó tanításokat tartott. Ladó József tolmácsolta németről magyar nyelvre. A testvérek nagyon örültek a tanításnak és az ajándék holmiknak.

Ekkor gyülekezettünk elfordult a prófétikus irányzatú szolgálatról és magam is beláttam, hogy nem maradhatok külön néhány hűséges testvérrrel. Így nyeltele a sovány téhen a kövéret, Egyiptomban és Magyarországon. A szellemi ajándékok helyét felváltotta a szellemi sivárság. A sovány téhen nem emésztette fel, hanem kiköpte a kövér tehent, amit új vezetők vettek gondozásba.

A vezetőség élére Ladó József testvér került, akit egyakarató szavazással választottunk a mozgalom vezetőjéül. Helyettese Fábrián József testvér lett. Negyedik helyre kerültem az országos jellegű küldöttek gyűlésén végzett szavazáson.

Az összejeöveletek ekkor már nálunk folytak. Steen testvérek reánk szorultak, és a testvérek közül többen követték őket. Jó együttléteket folytattak le kispesti imatermünkben. Szép történeteket mondott el szűk körben angyalszóra történt csodálatos gyógyulásáról, és egy másik angyal által kapott eljagazításáról a háborús napokban.

Az utóbb említetteket megelőzően konferenciát tartottunk az akkor még le nem bontott városligeti színházépületben, ahol egymásba ütközött az amerikai és svéd tanítás és ennek eredményeként hagyta ott Steen és Ladó testvér a Dózsa György úti testvéreket.

1950-ben államilag megszüntették a gyermekek magánjellegű gondozását. A gyermekeket visszavitték az állami intézetbe, a hívő gyermekeket hazavitték.

Ugyancsak 1950-ben még sikerült egy nagyméretű alagsort kibérelnünk Budapest VIII. Róck Szilárd u. 31. alatt. Fel kellett újítanunk. Kőműves szakmájú testvéreink és valamennyien hozzáfogtunk és rendbeszedtük. Egyszintes ablakaira Olcsvári testvér ügyes bukóablakot szerkesztett egy későbbi újításkor. Akkor szabadítottuk fel a másik kéményt, aminek nagy hasznát vettük találkozó alkalmával. A hibás kéményt a volt háztulajdonos engedélyével saját lakásán a falat kibontva szabadítottuk fel a háború alatt beomlott tégláktól.

Amíg házát nem államosították, fűtöttünk sem kellett, mert a burkolatlan fűtőcsövek behálózták a terem mennyezetét.

Gyülekezettünk folyton növekedett. Sok vidéki és környékbeli testvér került tagjaink sorába. Ez megint bomlasztó erőt rejtgetett és eredményeképpen kb. 70 testvér visszament, vagy átment a Dózsa György úti gyülekezetbe, ahol komoly munkaerőt jelentettek és hűségesen kitartottak és megmaradtak Tersánszky Rudolf testvér pástorsága alatt, sőt után is.

1961-ig béreltük a Róck Szilárd utcai szuterént, amikor a hatóság keze ráknehezedett és egyik szombatnapos gyülekezet számára átvette termünket és vezetőségünk hozzájárult a gyülekezet áthelyezéséhez a Dózsa György úti gyülekezet állítólag nem eléggé kihasznált termébe.

Elgondolható, miként fogadtak minket. Nagy volt a riadalom és tiltakozás, de nem volt más megoldás. Vállalnunk kellett az új helyzetet olyanformán, hogy egy teremben két gyülekezet részben külön, másrészt közös összejeövetelen.

Miénk délelőtre került, az evangélikus összejeövetel után, vasárnap 11-13 óra között. Gyülekezettünk egyre gyarapodott, új testvéreket kaptunk és szép bemejtést tartottunk. A két táborból összefogtak a zenészek és Horvát Ödön testvér jó feldolgozású egyszerű zenedarabjaival (jólismert énekekről van szó) felélénkítette együttléteinket.

De nem forrt össze a két gyülekezet. Vendéglátóink szabadulni igyekeztek tőlünk. Gátoltuk saját fejlődésüket, gyarapodásukat. Némi áldozat árán megkaptuk a helyünkre telepedett gyülekezet üresen álló termét.

Ismét hatalmas munkát kellett végeznünk mert a helyiség nedves falai sok munkával és áldozattal váltak használhatóvá. Be kellett burkolni a falakat, WC nem volt a helyiségben. (Ez volt a fő oka a cseré kiharcolásának.) De mi a gondos munka során megtaláltuk a WC nyílását és így jó körülmények közé kerültünk a központi fekvésű Almássy tér 8. pincebérleményében. 6 esztendő telt el ott még testvéreimmel nyugdíjazásomig.

Mivel fiatal testvéreink a Dózsa György úti gyülekezetben maradtak, láncimában 100 fiatal testvért kértünk az Úrtól. Meg is hallgatott az Úr minket és az első héttől szinte ránszabadtotta a pesti és vidéki ifjúságot egyenlő nembben.

Nagy imaharcban sokan beteltek Szent Szellemmel. Környéki és vidéki fiatalok is csatlakoztak a sereghez. Két, közel félszáz fehérruhás csoport bemejtését értük el. Kb. 110-en tértek vagy újultak meg.

Egyik család gyermekei vették át az ifjúság irányítását, akik harcot indítottak ellenem, mert elleneztem túlkapásaikat és visszaéléseiket. Kértem a gyülekezet előjáróját, hogy tiltsuk ki ezeket a romboló egyéneket. Nem hallgattak rám, mert tudták, hogy Gyulyás István testvér pártfogolja őket. Így ez a kezdeményezés is szinte szétrobbant egyetlen család miatt.

Az ifjúság jó része visszavonult vidéki fészkébe, vagy példátlan tettekkel szegényt hozott Isten ügyére. Gyulyás testvérrrel elmentünk ahhoz a bizonyos családdhoz és ott meggyőződhetett az igaz tényállásról. Végül a gyülekezet kizárásuk mellett döntött, de akkor már kevés fiatal volt a csatatéren. Talán nagyobb részük vidékre, sőt Amerikába is került. Gyülekezettünk belefáradt ebbe a sok viszontagságba és új vezetőre vágyott. Nem álltam ellene, sőt jó utódot szerettem volna.

A változás után még a gyülekezetből is eltiltottak. Hontalan vándorhívó lettem Fodor testvérrrel, aki végig kitartott mellettem, de végül azt ajánlottam, hogy kérje felvételét a Szabadkeresztyének gyülekezetébe. 10 évig nem volt igazi gyülekezeti otthonom. 1978-ban elhunyt feleségem. 1980-ban Inárcsra kerültem, ott adott Isten igen jó feleséget, egy öt felnőttgyermekes özvegyet. Két leány még otthoniakó volt, ideiglenesen el kellett költöznünk, hogy befogadhassanak. De hamarosan nagyobb épületet vehettünk, amiben fokozatosan kényelmes lakást alakítottunk ki. Nagy segítséget kaptunk Amerikából Wannermacher testvértől, amíg csak élt minden hónapban elküldte a tizedét. Előzőleg jó néhány ígerészt jegyzett fel, hogy vessem össze életemmel. A testvéri szeretet, alázat, önmérséklet, megbocsátás és hasonlók sorakoztak fel benne. Néhány évig haláláig küldte segítségét és ezzel lakásunk megszépült. Isten jól fizet. Így pótolta anyagi téren is hiányainkat.

Néhány évig együttesen szolgáltunk az inárcsi gyülekezetben és áldást kértünk Istentől Szabó Ernő testvér énekkart szervezett, sőt zenekart is. Új imaházat építettünk, aminek minden munkájában részt vettem.

Záradék

Mint előző soraimban említettem nagy eredményt jelentett szellemi átalakulásomban a "Watshman Nee bizonyosságátételei" című könyv olvasása. Régebben Kempis Tamás "Krisztus követése" című könyvét olvastam nap, mint nap. Most a kínai testvér fent jelzett könyve sorakozott fel a bibliaolvasás mögé.

Négy éve olvasom, néhány oldalnyit naponta, hogy jól ráfigyeljek a mondanivalójára. Az életváltozás elérésének vágyával olvasom.

75 éve a Biblia életviteltem tanácsosa és 1993-ig nem tárukozott fel számomra a "szellemi ember" szó igaz jelentése. Nem is írták így a bibliafordítók, hiába kerestem volna.

Elrejtettek egy olyan gyöngyszemet, amin keresztül felragyog a bűntől felszabadultak útja, akin keresztül kapcsolatban van Isten az újonnan született emberrel. A jelzett könyv sokoldalúan feltárja a szellem újonnan születését, a lélek és test elleni kemény harcát, azok legyőzését és a jó ügy szolgálatába állítását.

Az életlem végletek között vergődött 74 éven át. Látszólagos nagy sikerek és rejtett, Istent búsító bukások között. Isten esetenként kézbeveit, felhasználta emberek megmentésére, belső építésére. Bűntettet is. Kemény leckéket kaptam bűneim miatt, testemen emléktől maradt jegyekkel.

Így ment ez 74 éven át. Talán a te életed nem hasonlít az enyémmhez. Megállasz szilárdan a Kősziklián. Akkor ennek jegyei láthatók lesznek életedben, bár van egy ilyen mondas is a Bibliában: "Nincsen olyan ember, aki ne vétkézne."

Már tizedik alkalommal olvastam a kínai testvér jelzett könyvét éppen a hívők testi gyógyulásáról, ekkor egy váratlan esemény leleplezte egyik nagy hibámat.

Amikor nyugállományba helyeztek, egyes testvérek mély sebet nyitottak bensőmben szavakkal és eljárással. Szinte földönfutóvá tettek hosszú évekre. Nem bosszultam meg, sőt igyekeztem jóval fizetni megbántóimnak, de magatartásuk nem változott irányomban és ez okozta a mély sebeket. Egyetlen testvér követett vándorlásomban, a többiek örültek a változásnak, vagy megnyugodtak az új helyzetben, az újjongók hamar elcsendesedtek, csalódtak.

Engem pedig Isten újra kézbeveit és formált. Igen kemény leckéket kaptam. Autóbaleset is ért 1994 végén, de a sebek nem akartak

becgyőyni és jogosnak tartottam Isten büntetését volt elnyomóim felett. Végül Isten csapdát állított elélem és nem volt kitérés, meg kellett szabadulnom minden keserűségtől és gőgösségtől.

Simon István testvér meghívott Székesfehérvárra és Várpalotára. Utóbbi helyen igazságtalra. Őrültem a meghívásnak, jól esik egy kis kiruccanás és testvéri együttléti.

Az elutazási nap előtti este telefonon olyan beszélgetés folyt le egyik jelentős megbántómmal, ami álmatlan éjszakát, de teljes változást hozott életembe. Várva vártam a reggelt, hogy közöljem testvéreimmel gőgös mivoltomat, hogy száz forintnyi adósságát rendezze velem szemben, akinek a Gazda tízezer talentomnyi adósságát irgalommal elengedte. Bocsánatot kértem tőlük levél útján, mivel a telefon nem jól működött. Kértem a jó Atyát, ne legyen megkötött, szabadságban közvetítem üzenetét. Meghallgatott, legyen ezért is áldott szent neve.

Jelentős változás következett be életemben. Felszabadultam teljességgel Isten számára és emberek irányában is. A bűnnek még a gondolatától is irtózom és állandó imakapcsolat fűz Istenhez.

Ő pedig látja idős korunkat, nehéz helyzetünket. Ha járható az út, kerékpáron, ha nem, akkor kerékpárral, gyalogosan közlekedem. Isten pedig minden utamat sikeressé teszi és a rossz, jeges utakon szépen végigsegít. Othon is segítők, amit tudok.

Újvére (1999) virradó éjszaka jelentős változást hozott számomra. Két szép ajándékot kaptam Istentől. Kértem: tegye helyre a baleset miatt megrovidult jobb lábamat. Csodálatos órák voltak ezek, kinttintető égi örömmel. Nem éreztem lábam hosszabbodását, aludtam egy keveset és reggel megláthattam a csodát, a helyére hosszabbodott lábat. Nemsokára észrevettem hogy a kettős látásom is megszűnt. Még véletlenül sem duplázódik a látásom. Ez egy valóságos csoda. Isteni érette a hála és magasztalás. Eddig nagyon elfárasztott a sántikáló gyaloglás. Most sokkal könnyebb az utazás.

Watshman testvér írásai pontosan sorakoztatják fel az ember szellemének, lelkének és testének különbözőségét, egymáshoz való viszonyulását a Biblia alapján igazolt vonalon. Őrülnek iránta való érdeklődésesteknek. Többszöri olvasása jelentős változást okoz megfigyeléseimben. Eddig egyetlen testvérral találkoztam (az EPK főiskolájának hallgatója) aki ismételtlen olvasta és olvassa ezt a könyvet. Őrülünk egymás hasonló igénye felett.

A magyaryelvű bibliai irodalomban óriási tájékozatlanság nyilvánkozik meg a lélek szó használatában. Ezt a szót használják a Szent Szellem helyett, holott a szellem halhatatlan, a lélek pedig alkotás. Megjelentettem egy füzetet, amiben benne van a szellem szavak tömege. Nem fogadta el testvériségünk és más közösség használja ezeket a füzeteket, ahol tájékozottak ezen a területen. (Még van néhány száz darab belőle. Most már 100Ft darabja. Istené a füzet.)

A szellem szó kifejezési alakja lágy zengésű, olyan mint a jellem, kellem stb.

Háromféle szellem van: Isten szelleme, vagyis a Szent Szellem, azután az embert éltető emberi szellem, amivel Isten ajándékozta meg az embert, hogy éljen és kapcsolatban lehessen vele. Végül a tisztátalan, gonosz szellemek, akiket el kell űznünk magunkból.

Mindenek vétkesek - olvassuk az Igében, ezzel mindenek meghaltak szellemben Isten előtt, megfertőzték az Istentől származó szellemet. Annyira megromlottak teremtményei, hogy valamennyit vízbe fojtotta - egy családot hagyott újrakezdesre.

A szelleme meghalt, kihalt belőle az alkotóval való kapcsolat, de azért az Ószövetségben is ott találjuk az Isten Szellemével betelt embereket. (Enók, Ábrahám, József, Mózes, Sámuel, Dávid, Dániel, Illés, Elizeus, Ésaiás, Jeremiás, Ezékiel stb)

Az ember szelleméről mély jelentőségű dolgokat közöl a Biblia, főként az Újszövetségben az újonnan születéstől a legteljesebb tisztaságig a szentségig. Semmiféle külső képzés, jó felfogás önmagában nem hordozza, jeleníti meg a Szent Szellem erejét, bölcsességét. Nagy akadály a lélek és test visszahúzó állapota. Ez okból fel kell ismernünk a szabadulás útját. Fel kell ismernünk valóságos önmagunkat Isten beszédeiben, a Bibliában.

Watshman Nee testvér minden írása nagy értékű. Fentebb említett könyve roppant nagy terjedelmű, sokan félreteszik, nem olvassák végig. De a nagy anyag folyamatos és figyelmes átkutatása az üdvösséges életre segítő tükört állít elének Isten nagy ajándékából, a Bibliából.

(A könyvet Budapest, Ó u. 16 sz. alatt és nagyobb könyvüzletekben árusítják.)

Megjelenik Siroky István 91. születésnapja alkalmából

Siroky István

2365, Inárcs

Arany J. u. 31

Tel.: 29-370-479

Felelős szerkeztő, a borítót tervezte: Krizsán Ervin és Anett

Inárcs, 1999. január 20.